

LIS

aktuellt

Tidning för Riksförbundet Lokalrevyer i Sverige • Nr 3/2008

Bäst i Sverige på revy
Revy-SM • Parnevikstipendiet
Povels Penna • Stå-upp-komik

EKSONS Postorder

Det kompletta varuhuset för revyer

SCENKLÄDER

- För revy, show mm
- Finns för de flesta teman
- Olika storlekar och prislägen

Rock'n Roll
Mexico
Tyrolen
Vikingar
Stenålder
Polis
Afrika
Fångar
Kina
Western
Hippie
Munkar
Nunnor
Sjömän
Badkläder
Clown
Pirat
Pom Pom
Ögonmasker
Tomtar
Djur
Narrar
Skottar
St: Patrick
Halloween
Kronor
Länder
Party

Peruker
Smink
Hattar
Kläder
Masker
Charleston
Glasögon
Glitter
Boas
Plymer
Käppar
Handskar
Hawaii
Band
Halvmasker
Can Can
Casino
Konfetti
Riddare
Rokoko
Rymd
Safari
Mustascher
Skägg
Strumpbyxor
Tänder
Vingar
Änglar

15% rabatt

GRIMAS

15% rabatt till alla LIS-medlemmar, tala om att du är medlem när du beställer.

Teatersmink och tillbehör för proffs och amatör.

Låt katalogen ge dig extra inspiration

Har du inte fått Maskeradkatalogen 2009?
Ring oss! Rabatt till alla LIS-medlemmar. Tala om att du är medlem när du beställer.

Beställ vår 96-sidiga katalog gratis

Eksons Postorder

684 31 Munkfors • Tel 0563-511 11 • Fax 0563-506 80 • info@eksons.se

Du kan även besöka oss på internet www.eksons.se

Hemsidan uppdateras ofta med nya produkter

Ansvarig utgivare
Stig Josfalk Bergman 016-640 16

Redaktör
Stina Tyskling
Tel 070-263 39 68
stina@stinatyskling.com

Postadress
LIS-aktuellt
Landbogatan 4
521 42 Falköping

Formgivning och produktion
Stina Tyskling MMM
www.stinatyskling.com

ISSN 1100-5521

Tryck
Trydells Tryckeri AB
www.trydells.se

Prenumeration
100 kronor per år

Annonser och prenumerationer
LIS-kansliet
Landbogatan 4
521 42 Falköping

Tel 0515-185 20
Fax 0515-812 42
lis@artech.se
www.lis.nu

Pg 14 25 73-5
Bg 5427-6068

Annonsspriser 2008
Helsida 2 900:-
Halvsida 1 750:-
Kvartssida 1 100:-

www.lis.nu

LIS styrelse

Ordförande Stig Josfalk Bergman, Eskilstuna,
Vice ordf Owe Martinsson, Kalmar
Ledamöter Lennart Sydh, Iggesund,
Anton V Härder, Växjö, Åsa Persson, Piteå,
Suppleanter Susanna Prawitz, Mariefred,
Håkan "Bruno" Brunosson, Katrineholm.

Innehåll

- 4 Sommaren är kort
- 4 Hej på er alla
- 5 Vad Åsa gillar ...
- 6 Författarskap format för folket
- 7 Nyinvid: Sundsvalls Revyskola
- 7 Belinda besöker
- 8 Med Pippi på de sju haven
- 10 Parnevikstipendium till Ramel
- 12 Svenska mästare i revy
- 15 Jenny Wistbacka fick pennan!
- 16 Regi och text i Hudiksvall
- 17 Rixdag och livlig debatt
- 18 Så var glada SM slut, slut, slut
- 19 Seminarium smakar mums
- 20 Lärorik lek med elden
- 21 Grönaste golfaren Bruno
- 22 Sista natten med gänget
- 23 Revyparad genom Norrköping

Smälningen tipsar

Ett bra sätt att lära känna nya människor är att läsa familjesidorna i tidningar och se vilka som bjuder in till kalas. Bara att ringa och anmäla sig. Till "vänkretsen" kan man alltid höra eller så dyker man bara upp – funkas allra bäst om det står "mottagning/mingel"!

Man inte bara lär känna nya människor, man sparar in fyra lördagsmiddagar!
Mingla på!

Smälningen

Omslagsbild: Maria Olofsson som schlagerdrottning
Foto: Stina Tyskling

Sommaren är kort

Tänk vad fort en semesterperiod på ynka fyra veckor försvinner. Av allt man har planerat blir det bara en

bråkdel som man hinner med, men det brukar å andra sidan vara det viktigaste.

Jag och Britta till exempel hann med att gifta oss efter att vi har levt tillsammans i 26 år. Tänk att man ska behöva så lång tid på sig att komma till skott, men bättre sent än aldrig, som man brukar säga.

Med anledning av detta har jag även gjort ett tillägg till mitt efternamn, så numera heter jag Stig Josef Bergman.

Nästa stora uppgift var att lägga nytt golv i hallen och sätta dit en ny ytterdörr. För att kunna byta golv fick vi riva halva trappen, vilket gjorde att vi fick klättra som apor för att komma upp till sovrummet. Nu är golv och trapp på plats men vi trevar fortfarande i mörker eftersom elledningarna vi kapade inte är åtgärdade ännu.

Den tredje stora händelsen var självfallet revyrixdagen i Norrköping. Det är något magiskt med dessa rixdagar för vi har alltid ett fantastiskt väder. Jag kan inte minnas någon rixdag där vi inte har haft strålande sol. Norrköping var inget undantag. Det lilla regn som kom började under lördag eftermiddag, men då var ju uteaktiviteterna förbi. Ett stort tack till Chopp Event för ett fint genomförande av dessa dagar. Jag vill också passa på att för min egen del och den övriga styrelsen tacka för det fortsatta förtroende som vi fick på årsmötet.

Måndagen efter rixdagen började jag arbeta under stort kaos. Hela den skola som jag arbetar på har flyttat tvärs igenom hela stan med allt vad det innebär. Tänk er själva hur det är att flytta privat. Det sker inte helt utan komplikationer. Här är det andra som flyttar åt en och man har ingen koll på vart saker och ting tar vägen, men allting löser sig om man har tålamod. Allting gick dock lite lättare eftersom vädret nu har visat sig från den regniga sidan under 14 dagar.

Sen har jag ju något att se fram emot när jag kommer hem, för även om golv och trapp är på plats så är hallen långtifrån klar. Dessutom har jag min fru att ta hand om...

Stig Josef Bergman

Hej på er alla!

Sitter trött och nöjd på kansliet efter några varma och intensiva dagar i Norrköping. Som vanligt sken solen

nästan hela tiden och vi fick tillfälle att njuta av varandras sällskap, gå på seminarier och se Revy-SM i stora Louis de Geer-hallen. Thomas Oredsson och Lasse Karlsson fick oss också att skratta gott på kvällarna. Vad många duktiga människor det finns!

Ett stort tack till Chopp Event, Carina Perenkranz och Pontus Helander, som arrangerade på plats, och till Inger Löfgren och övriga på kongressbyrån, samt alla andra inblandade. Vad skulle vi göra utan er?

Missade ni årets Revy-SM? Som vanligt har ni som medlemmar möjlighet att beställa en dvd av föreställningen. E-posta kansliet: lis@artech.se eller gå in via vår hemsida: www.lis.nu

Glöm inte att annonsera i LIS-aktuellt om era revyuppsättningar. Vi har ju ett mycket förmånligt "kombinationserbjudande" där ni har möjlighet att synas både i

tidningen och på hemsidan för en billig peng. Som tidigare har ni också kvar möjligheten att kostnadsfritt få publicera era speldata på hemsidan, så passa på att synas! Årets sista nummer kommer ut i början av december, så vi behöver annonsunderlaget i början av november. Skriv och berätta till tidningen om vad som händer där du bor. Medlems-tidningen är ju till för er skull och det är ju väldigt positivt om många bidrar med texter.

Piteå nästa. Ja ... om nu någon missat det, så blir det ju rixdag uppe i Piteå och på Pite havsbad 6-8 augusti 2009. Här kommer vi alla att kunna bo på olika sätt – alltifrån hotellsvit och rum till stugor eller tält, och ändå bo samlat. Låter väl härligt, inte sant? Prata ihop er ute i revygrup-perna och planera redan nu in dagarna i augusti så att ni är beredda att nappa tidigt, för de är ju då vi har chans att få bra tåg och flygpriser. Redan har jag hört flera revygrup-per fundera på att lägga sin egen upptakt i samband med rixdagen, utöka vistelsen och ta med familjen.

Tänk ... det vore väl häftigt om det plötsligt bara rasade in revymänniskor från Sveriges långa land redan tidigare i veckan! Jag håller tummarna för att det blir så och att solen värmer oss när vi har beachparty vid havet!

Håll koll på hemsidan och posten.

Marita Kallin

Vad Åsa gillar ...

Jag brukar skryta om hur jag får uppleva olika städer tack vare uppdraget i LIS styrelse, men med Norrköping som revyrixdagsort för årets Revy-SM, blir det annat jag får skryta om istället. (Eftersom Norrköping ganska nyligen varit rixdagsort, som många säkert vet – detta år dock i ny regi.)

Vad jag kan stoltsera med är att jag, efter fyra besök i staden, börjar kunna centrum i Norrköping – och det är nog mer än vad de flesta pitebor kan skryta med. Det gillar jag. Denna information hamnar i facket för onödig information. Men, någonting ska man ju börja en styrelserapport med. Och nu är jag igång i alla fall.

Det var inte bara lokalsinnet som jag gillade i år, utan också att Piteå är nästa års rixdagsort! Så PiteRevyn, med projektledaren Eva Rögde i spetsen, fick möjligheten att insupa allt som var bra med årets arrangemang – som de vill ha mer av, och även det som funkade mindre bra – som de vill ha mindre av förstås. Jag ska, som pitebo och LIS-medlem, stötta Piteå och deras arbete inför ett fantastiskt arrangemang, tillsammans med PiteRevyn och Pite Havsbad. (Många tror att jag är med i PiteRevyn, men så är inte fallet. Jag HAR varit, men är sedan flera år tillbaka frilansare och har startat eget inom underhållning). Men

som sagt – jag ska ge all den stöttning som jag bara kan i deras arbete!

Rykten gick under bankettkvällen att något gäng kommit på att ta deras revyresa i samband med Revyrixdagen. Ta med alla respektive och åka någon dag tidigare och njuta av sol och bad och äventyr... Bra idé tycker vi!

Årets debatt gillade jag också. Extra mycket eftersom att så många fick komma till tals. Vi delade in oss under olika "rubriker" och satt i mindre grupper, för att så småningom dela med oss av vad vi kommit fram till – i större grupp. På det här sättet fick vi i styrelsen höra många åsikter och vi fick också en hel del att jobba vidare med. På vårt nästa möte ska vi ägna en stor del åt att vaska fram guldets bland idéerna. Tack alla ni som så välvilligt delade med er av tid och engagemang! Vi ska bland annat titta på vilka utbildningar vi kan erbjuda inom förbundet under kommande år. Kommer du på något nytt, är du alltid välkommen att höra av dig till kansliet, eller någon i styrelsen.

Ha en bra höst och så hörs vi snart igen!

LIS styrelse genom
Åsa Persson

P.S Om ni åker runt bland revyer i höst – som inte är medlemmar i LIS – finns en liten fin broschyr ni kan ta med er. Den beskriver väldigt kortfattat vad LIS är. Vi vill gärna bli fler i vår revyfamilj! Det gillar jag med...

Piteå 2009 – det kan visst bli hur kul som helst. När piteborna steg fram, steg rixdagsstämningen även i Norrköping. Foto: Stina Tyskling

Författarskap format för folket

Med vardagen som referensram bjuder Thomas Oredsson på egna tavlor för att närma sig publikum. Foto: Stina Tyskling.

Vi var 17 hågade kreatörer som närvarade vid det författarseminarium som årets revyrixdag bjöd på; och även om det huvudsakligen kretsade kring sketchskrivande, kan man med lätthet koppla resonemanget vi hade till ett brett författarskap.

Föreläsaren för dagen, Thomas Oredsson, accentuerade också ganska snart själva huvudnyckeln för en framgångsrik text, publiken; att all kommunikation sker på mottagarens villkor. Om vi håller oss till saker som en tänkt publik kan relatera till, är halva vägen nådd. Det är ju också som så att publiken är vi. Det handlar helt enkelt om att få till ett ömsesidigt igenkännande, kan man väl säga.

Vad ska man då skriva om? Tja, det första uppslaget fick vi egentligen redan i hissen upp, där vi fick vara med om ett typiskt tacksamt konfliktscenario, att fastna i en hiss med främlingar. Som tur var stannade det hela vid rädslan för att det kunde bli verklighet. Efter diverse tryckande stannade hissen på rätt våning och dörrarna öppnade sig. (Om någon av oss väljer att skriva om detta drama har vi säkerligen valt ett givande ämne.)

Vad är då en sketch? Det kanske inte är så svårt att svara på. Oredssons svar på den frågan är i alla fall upplägg, avslut, skrott. Enkelt uttryckt; kärnfullt. Men hur skriver man en sketch som går hem? En nyckel är väl just själva innebörden bakom ordet skrott. Just detta med att få till ett skrott är säkerligen en nöt som mången författare fortfarande inte har knäckt fullt ut. Torsdagens semina-

rium fokuserade således främst kring frågan "hur" och vi återkom ständigt till vad som således bör ses som huvudnyckeln, vår publik. Deras referensramar är avgörande och således kan man, precis som Oredsson inledningsvis påpekade, använda sig av det faktum att mottagaren styr. Det är naturligtvis också varje författares stora mardröm, att inte nå fram till målet med sitt textskrivande, publikens gillande.

När Oredsson senare på kvällen underhöll oss med en timmes ståupp förtydligade han också vad en sketch behöver, någonting som ger dig och publiken samhörighet. Vardagens förekommande bestyr, barn, relationer, att handla, ta sig till jobbet, åldras, tappa hår; ämnen som berör massan. Men, framförallt, vågar man skämta med sig själv, skapas en bro, snarare än en mur. Det är bara att applicera detta till revyscenen. Ju mer man projicerar utåt, desto svårare blir det. Det märks inte minst när ståuppkomiker ska häckla. Att skoja om homosexuella, eller invandrare är att gå på tunn is... Att göra som Oredsson, häckla sig själv och sin generation, det ger oftast större belöning.

Sedan är det en annan sak att tänka på ... orden man använder ... eller inte använder. Ju färre, desto bättre, sägs det (om jag bara kunde lära mig det). Tänk isbergsprincipen och låt publiken lägga till resten (jag ska försöka. Underskatta inte din publik, är väl en devis.

Med det sagt är det bara att lyckönska alla som har på sitt bord att skriva till sin revy. Själv ska jag genast skapa revyhistoria.

Nyinvigd utbildning: Sundsvalls Revyskola

Sundsvalls Revyskola är ett samarbete mellan Sundsvalls Folkhögskola och NorrlandsRevyn. Med start hösten 2008 är ambitionen att ge eleverna ett läsår av inblick och försåelse för kulturformen revy, och föra revytraditionen vidare.

Skriva, agera, tolka, ljussätta, marknadsföra ... Föreläsningar i de olika kursdelarna kommer att handhas av personer med för ändamålet specialkunskaper. Kända regissörer, aktörer och skribenter kommer att medverka i revyskolan.

Eleverna kommer att gemensamt producera och sätta upp en revyforeställning.

Sundsvalls Revyskola invigdes tisdagen den 26 augusti då Kim Ottosson, ordförande i Sundsvalls kommuns kultur- och fritidsnämnd klippte bandet vid Skönsbergs FH:s teater i Sundsvall.

Stefan Bäckström
Sundsvalls Revyskola
Norrlandsrevyn och Sundsvalls Folkhögskola i samverkan

Teaterboven eko

8 nov – 6 dec 2008
Stadsteatern Falköping

Boka dina biljetter på
www.teaterboven.nu
fr o m 18 oktober!

The poster features a group of five people (three women and two men) with expressive, surprised faces, set against a background of a starry night sky transitioning into a bright orange and red horizon. The text 'Teaterboven eko' is written in a large, stylized, 3D font. Below it, the dates and venue are listed. At the bottom, there is a call to action to book tickets on a website, with a small logo of a cat-like figure on the left.

Många vill veta hur det är att jobba på TV. Jag måste säga att det är bara nåt för dem med den allra bästa inlevelseförmågan. Tänk er själva att bara ha en kamera som motspelare. Det är ungefär lika kul som att förfesta med anteckningar från en tråkig kurs, som enda sällskap. Väldigt ensamt alltså! Men eftersom jag är mästarinna i inlevelse så klarar jag ju även av det. Häromdagen var jag på besök hos Landshövdingen i Norrbotten, för att få upp stämningen lite. Vi skulle filma lite, typ ett "hemma-hos-reportage". Det är alltid uppskattat när jag kommer på spontant besök, det blir liksom lite fart på mötena då. Även landshövdingen har vaktpersonal fick jag uppleva - vilken härlig kille! Han var nog lite tänd på mig när han höll mig så hårt i armen då vi gick ut. Att han sen såg lite arg ut berodde nog bara på att han var lite typisk norrländs mathco-kille. Mums!
Ha det så bra till nästa gång vi ses och hör!

Belinda Bengtsson

Klart till drabbning. Sandelius & Co är samlade för avfärd med den Långströmska teaterbåten. Foto: Privat, Sandelius.

Med Pippi på de sju haven

En söndageftermiddag begav jag mig ner till Karlshamn. Jag hade bestämt träff med Elin och Mats Sandelius på Skottsbergsska gården, mitt i centrala Karlshamn.

Vi som var på revy SM i Norrköping uppmärksammade kanske att Sandelius inte var där. Förklaringen var helt enkelt "Pippi".

I år har nämligen Sandelius Kultur och Nöje satt upp ännu en av Astrid Lindgrens underbara pjäser, förra året spelade de "Rasmus på luffen".

Inne på den Skottsbergsska gården, som för övrigt anses vara "det bästa exemplet i landet på en välvuxen borgerlig gårdsanläggning från borgarnäringsens gamla välmaktstid", har Mats Sandelius byggt upp en utomhusscen som förvandlas från Villa Villerkulla till fartyg! Runt denna scen sitter sedan publiken, ja de sitter nästan på scenkanten, så det blir en väldigt intim föreställning.

Manuset har Mats Sandelius bearbetat och det har granskats och godkänts av Astrid Lindgrens familjeföretag Saltkråkan AB. Sandelius vill lyfta fram den allvarliga delen i Pippi: Vad tvingas hon göra för val utan föräldrarnas närvaro? Hur hanterar hon situationen? Men naturligtvis finns det glädje och upptåg i Pippi Långstrump på de sju haven. Publiken tas med på ett riktigt äventyr och tillsammans med den 14 man starka ensemblen tas de med i en fartfylld föreställning ända till sjörövarstaden Porte Pilose för att frita pappa Efraim.

Produktionen har satsat på avancerad koreografi, ljud och ljus, snygga och häftiga dans-, sång och musiknummer, samt mycket arbete med kostymerna. Det är en väl genomarbetad och proffsig uppsättning, vilket även Astrid

Lindgrens barnbarn Malin Billing konstaterade när hon såg föreställningen. Malin Billing är den inom familjen Lindgren som ansvarar för Astrid Lindgrens pjäser när de sätts upp.

Ensemblen består av professionella aktörer, flertalet är gamla Blekingebor som Mats lockat hem över sommaren, så att de kan kombinera teater och semester. På scen står 3 x Sandelius; förutom Mats själv, hans hustru Elin och systerdotter Emelie. Mats både producerar, regisserar, är aktör och fixar och donar. Men han har tagit hjälp av sin stora familj, som på olika sätt finns med i produktionen och hjälper till. Ja hur skulle revy och teater Sverige klara sig utan alla familjemedlemmar?

Uppsättningen har blivit en publiksuccé, över 8 000 personer har sett föreställningen.

Nästa sommar planerar Mats Sandelius att sätta upp "Emil i Lönneberga". Han har fått möjlighet att göra ett nytt manus som tas fram under överseende av familjen Lindgren och då kommer det även att bli livemusik på den Skottsbergsska gården.

Men inte ligger Mats på latsidan fram till nästa sommar, han och hustrun Elin driver företaget "Jämtländska Delikatesser" vilket levererar jämtländska produkter till olika restauranger. Sedan far och flyger de mellan olika revy- och teaterprojekt, där de regisserar eller står på scen. Mats ska nu närmast regissera Skararevyn, Andreas Ljung går i sin fars fotspår och fortsätter revytraditionen där.

Anton V Härder

PS. På tal om "Jämtländska Delikatesser" Jag kan ta på mig och recensera dessa produkter utifrån ett småländskt perspektiv, det går bra att sända kartonger till mig! DS.

Behöverduköpaljus
ellerförbrukningsmaterial
ärduvarmtvälkommenintillvårnys
webbshop.Därhittardualladefabrikatsomvi
representerariSverige.

VÄLKOMMEN!

PS!Viävenbrapåtygerochridåer.

www.ljussupport.se
0200-77 01 03(Kostnadsfritt)

Göteborg - Malmö - Stockholm - Internet

A L.E.D*ELECTRON*i-PIX*LITEC*LEDELEC*LEPRECON*LOADSTAR*ROSCO*TRYKA L.E.D*ELECT

Parnevikstipendium till Ramel

Komiker, dansare, regissörer, revyproducenter ... Många är de som mottagit Parnevikstipendium. I år delades den 700 000:e kronan ut, berättade Bosse Parnevik under ceremonin i Norrköping. Jonatan Blom Ramel, Amanda Martinez och Ann-Sofie Berggren är namnen på årets stipendiater.

Jonatan Blom Ramel ingår i Tramsgänget, (för övrigt ny medlem i LIS som för första året tävlade i Revy-SM). Trams baklänges blir Smart - och SMART Productions är namnet på Jonatan med kollegors humorgrupp. Med de ordvändningarna som bakgrund, fick Parnevikstipendiaten mottaga 30 003 kronor. Humor har ju även herr Parnevik.

– Pappa heter Mikael Ramel, farfar Povel, så det är en tung börda att bära, hälsade Bosse Parnevik när han lämnade över diplommet.

Endast en gång tidigare har Parnevikstipendiet delats ut till en kläddesigner, nu var det åter dags: Amanda Martinez och Ann-Sofie Berggren, kostymansvariga i Åkersbergarevyn, tilldelades 5 000 kronor vardera.

Jonatan Blom Ramel med stipendieutdelaren själv, Bosse Parnevik. Diplomtexten lyder: "För sin snillrikedom inom revykonstens alla domäner, från genialt galna texter och fyndiga rim till koreografi, framförande och regi, tilldelas Jonatan 30 003 kronor till fortsatta studier inom Film och förhoppningsvis till regiutbildning på Dramatiska Institutet."

Amanda Martinez och Ann-Sofie Berggren, framför ett myller av Povel Ramel - med andra ord Åkersbergarevyn, som vann pris för bästa kostym under revyparaden i Norrköping. "I egenskap av framgångsrika och entusiasmerande kostymansvariga för Åkersbergarevyn, förlänas Amanda och Ann-Sofie 5 000 kronor vardera att bekosta utbildning i Tillskärarakademiens detaljsömnadskurs."

Planerar ni er nya revy?

Kontakta oss. Vi ser till att ni syns och hörs!

Vårt jobb är att framhäva er när ni står på scenen.

Vi erbjuder kunnig personal och kreativa lösningar i kombination med modern ljud- och ljus teknik.

Vi är gärna med från början och delar med oss av våra erfarenheter.

Bilderna ovan kommer från revyer och shower vi arbetat med. Fler exempel finns i vårt galleri på www.dafreak.se.

Kontakta oss inför din nästa revy. Vi hyr ut, säljer, installerar och servar ljud- och ljus teknik. Våra kunder finns över hela Sverige.

Vi erbjuder:

- Trådlösa mikrofoner/headset
- Ljudanläggningar
- Fast och rörligt ljus
- Miljöbelysning
- Varm- och kallrökmaskiner
- Konfetti och pyroteknik
- Skytrackers(sökljus)
- Ljud- och ljus tekniker

DaFreak
LJUD | LJUS | FEST

DaFreak AB

Kaplansgatan 32
541 34 Skövde

Kontor: 0500 - 43 60 06

Jour: 0706 - 69 26 62

info@dafreak.se

www.dafreak.se

Svenska mästare i revy!

LIS-aktuellt flygande polisreporter Owe Martinsson fångade årets svenska mästare med block och penna och den klassiska frågan: Hur känns det? Så här gick snacket efteråt.

Text: Owe Martinsson Foto: Stina Tyskling

Monolog: Mölndalsrevyn – Hallå trafikant. Text: Erik Jensen. Juryns motivering: "En rätt kreativ informatör visar nya märken som förför. Han bara kör och kör. Publiken viker sig och dör."

Mölndalsrevyn

Grattis, Christer Thunberg i Mölndalsrevyn till SM-segern i monologklassen.

– Tack, tack.

Den klassiska frågan. Hur känns det?

– Jättekul, gött.

En ny upplevelse, eller hur?

– Ja, det är första gången för oss och jag är själv ganska ny i dessa sammanhang eftersom jag bara varit med i revyn i två år.

Var det nervöst att stå på scenen idag med lokalen full av revyare?

– Du, jag tror att gänget som satt i publiken var nervösare än jag.

Nu dyker författaren till monologen, Erik Jensen, upp och då blir det ett grattis till dig också.

– Tack, fantastiskt härligt.

Hur kom du på idén till numret?

– Tanken har funnits länge och till sist gick jag in på Vägverkets hemsida och sökte efter sånt man kunde driva med. Sen fick det vä(e)rka fram.

Hur kändes det med Christer ensam på scenen?

– Det var lugnt, men han har nog inte fattat hela grejen än.

Dans & Rytm: Chopp Event – Fräck i frack. Koreograf: Mattias Carlsson. Text: Ulf Karle. Juryns motivering: "Flashigt framförande, farligt fartig. Flitiga fötter framkallar fantastiskt framträdande. Fanfar för Fräck i frack!"

Chopp Event

Prisutdelningen har precis avgjorts och jag står på scenen med SM-vinnaren i dans och rytm, Chopp Event. Grattis Carina Perenkrantz och Pontus Helander.

– Tack, vi är så glada.

En hemmaseger.

– Alla segrar räknas.

Var det väntat?

– Vi hade ju givetvis hoppats, annars ska man inte tävla. Det var svärtpipat i en mycket bra klass.

Måste ha varit svårbedömt i och med att alla fyra danserna var bra och dessutom helt olika. Varför vann ert nummer?

– Svårt för oss att säga men vi har en avancerad, teknisk dans och anser att det är en riktig revy/showdans. Med ett litet humorinslag.

Tack även för revyrixdagen i Norrköping.

– Tack själv.

Falkenbergsrevyn

Grattis Håkan Runevald och Bertil Schough i Falkenbergsrevyn till segern med numret "Köttfarsen".

– Tack.

Åter en SM-vinst för Falkenbergsrevyn som vi vet gjorde stor succé gångna säsongen.

– Ja, det gick bra.

En kul och bra framförd sång.

– Tacksam att göra till den melodin. Revynummer är ju annars färskvara.

Ja, det här var ju både sång och skämt!

– Ojdå! Vi är extra tacksamma för våra vänner i revyorkestern. Från början var de tveksamma, men vi visade vilka trevliga killar vi är under några kvällar. Sen ställde de upp. Vi hade ju inte kunnat framföra numret utan dem.

Bra reklam inför nästa säsong.

– Kommer säkert Magnus Wernersson att lyfta fram.

Vi är i alla fall mycket glada alla i revyn och det ger en extra sporre när skrivandet börjar i september.

Garvsyra

Nå, Göran Eriksson i Garvsyra, hur känns det efter seger i sketchklassen?

– Bra, skönt. Som brorsan – han de gjorde trallvirke av. Garvsyra är ofta förekommande i dessa sammanhang.

– Vi ser det som en extra bonus och en bekräftelse på att det vi gör är bra.

Du och Bengt Larsson inte bara gjorde numret på scenen utan står också för texten.

– Kul att det man gör blir uppskattat.

Hur var det att stå på scenen i dag inför alla revyare?

– Det blir ju alltid lite extra laddning då och som vanligt får man mycket tillbaka av en så kunnig och positiv publik.

Vad händer nu?

– Vi har precis slutat med vår sommarfars och börjar nu ladda och skriva inför vintersäsongen.

Täljerevyn

Grattis Lasse Karlsson till vinsten i Lokala klassen.

– Tack så mycket, vi är så stolta och glada. Det blir ju ett kvitto på att man gör något rätt.

Det börjar bli en vana, detta med SM-vinster.

– Ja, det är tredje året i rad. Sångklassen förra året och innan dess i lokala klassen med "Täljetabbarna".

– Två gånger vinst i lokala klassen. Det krävs lite extra för att alla ska förstå vad ni vill ha fram.

– Ja, men här lyckades vi tydligen igen. Hela Södertälje visste i alla fall vad det handlade om. Man byggde om i två år i centrum. Bygghinder överallt.

Sitter väl inte i vägen med SM-vinst när det gäller marknadsföring inför nästa år.

– Nej, vi vill ju nå en större publik och hoppas nästa år stå på Estrad, vilken är Södertäljes stora teaterscen som då är ombyggd.

Ni satsar alltså hårt inför nästa år. När börjar ni?

– Vi samlas om några veckor för upptakt.

Sång & Musik: Falkenbergsrevyn – Köttfarsen Text: Falkenbergsrevyn
Juryns motivering: "Med bländande humor och musikanteri mosas totalt ICA:s köttfärsklanteri. En fyndig text med mycket skämt – skall vinna SM helt bestämt."

Sketch: Garvsyra – Plundrade granar. Text: Bengt Larsson och Göran Ericsson. Juryns motivering: "En kvistig sketch där det barkar åt skogen. Man sågade resten av gänget och vi rekommenderar dem att tagga ner och ta sig en klorofylla."

Lokalt nummer: Täljerevyn – Fångarna på Krånglan. Text: Lasse Karlsson och Owe Lideman. Juryns motivering: "Ett fartfyllt, Svanmärkt nummer med cellsam risk att gå in i väggen. I en byggnad med galler i."

Och fler att fira ...

Elis & Bästa
TV-mässiga

Falkenbergsrevyn

ELIS: Falkenbergsrevyn. Scenografi av Fredrik Dilberg, Marianne Dilberg och Peter Dilberg Juryns motivering: "Med snabba miljöombyten och mycket rörelse på scenen ges publiken en helhetsbild som förstärker de aktuella händelserna. Så även om revyn kan verka vriden, så ligger den i tiden. Även utmärkelsen för bästa TV-mässiga nummer gick till Falkenbergsrevyn för Köttfarsen.

Bästa
Radiomässiga

Åsens Cabarésällskap

Till Bästa Radiomässiga nummer utsågs Vila min vän framfört av Åsens Kabarésällskap. Text och musik: Ingegerd Wessel.

POVELS PENNA

Povels Penna: Jenny Wistbacka. Motiveringen lyder: "För förmågan att sätta spirituella och klatschiga texter till udda och underfundiga idéer och tvärtom. För modet att, trots lättheten att hitta kul formuleringar, hålla sina texter korta. Alltså: För en mångsidighet utöver det vanliga i en sann Povelsk anda. Foto: Stina Tyskling.

Jenny Wistbacka fick pennan!

Jenny Wistbacka – låter namnet bekant? Förra sommaren stod hon lycklig med ett stipendium från Parnevik i handen, i år föräddades hon Povels Penna. Vilken tjejl!

När LIS-aktuellt talar med Jenny Wistbacka är hon på väg i bil genom sensommarregnet för att gå på konsert i Strömsholm. På scenen: Lars Winnerbäck med flera. Jenny kallar sig ett stort fan av Winnerbäck, Emil Jensen och Maud Lindström, så det blir således fler flugor i en kväll. Av fnittret i bilen att döma ser sällskapet minst sagt fram emot utomhuskonserten, trots regnrusket.

Katrineholmsrevyns Jenny Wistbacka skriver manus, skådespelar och sjunger. Manuskrivandet började hon med direkt hon blev medlem i revyn, för tio år sedan. Det kändes naturligt eftersom hon redan skrev andra former av texter. Jenny har bland annat arbetat som teaterrecensent i Eskilstunakuriren och Katrineholmskuriren. Sångtexter skapar hon till sig själv och bandet Mama Morrigan.

– Musiken är nyprogg – utifrån att texterna är skrivna av kvinnor, kan de kallas feministiska, kommenterar Jenny.

Nu är hon teaterpedagog på Kulturskolan i Katrineholm, och undervisar barn från förskoleåldern till gymnasienivå. Var ålder har sin tjusning, menar hon:

– Ibland är de inte så olika som man skulle kunna tro, skrattar Jenny.

Det var en smått förvirrad Jenny Wistbacka som klev upp på scenen efter Revy-SM i Norrköping för att motta Povels Penna.

– Det är svårt att säga hur det kändes, jag har aldrig varit så överraskad någonsin.

Det blir en fin karamell att smälta, inte minst eftersom hon har kvar Parnevikstipendiet från 2007. För det ska hon resa till Irland och förkovra sig i teaterlivet. LIS-aktuellt ser fram emot reseskildringen ...

Stina Tyskling

Namn: Jenny Wistbacka
Född: 31 januari 1976
Bor med: Make, två barn, en kungspudel, två katter, en sköldpadda och en råtta
Jobbar som: Teaterpedagog på Kulturskolan i Katrineholm
Stolt över: Teatermanusen till "Skam", "Ludna dina låar", "Syskonkärlek" och "Hampus eller HIV"
Aktuell som: Povels Penna 2008

Regi och text i Hudiksvall

I mars höll LIS inte enbart utbildning i actsing. Parallellt pågick samtidigt en kurs i regi och text. Och vid lördagens middag nämnde Stig Josfalk i förbigående att han hoppades på en redogörelse också om den kursen i LIS-Aktuellt. "Kanske i alla fall en halvsida, om någon vill skriva", sa han på sitt försynt, vänliga sätt.

Vid hemkomsten skrevs det därför, både länge och lustfyllt. Men sedan fick åtminstone den här skribenten en släng av SDL (Senil Demens Light) - eller var det galopperande Alzheimer? När rapporten inte fanns i det förra numret av LIS-Aktuellt kliade sig undertecknad i huvudet. Var det utrymmesbrist? Varför hade förresten inte redaktörskan Stina hört av sig och bekräftat mottagandet av texten, något hon annars alltid gör. Där och då gick det upp ett ljus. En koll i datorn bekräftade misstanken. Texten hade aldrig skickats, och en skammens rodnad spreds över dessa kinder ... Här kommer den i alla fall, för något så lyckat måste självklart rapporteras.

Helgen den 15-16:e mars var vi sexton personer samlade i Hudiksvall för att under ledning av Margareta Sundström och Jacke Sjödin gå en tvådagarskurs i regi och text. Skaran delades i två grupper, så att Jacke och Margareta var för sig undervisade åtta av oss.

Lördagen inleddes för min del med att Jacke började gå igenom vad som kännetecknar en bra föreställning, respektive ett bra revynummer och redan där förklarade hur viktigt det är med en helhetssyn. Det ska finnas en tanke i det vi gör, något som också Margareta senare återkom till. Vi gick igenom en del äldre texter, analyserade innehållet och försökte hänga med i Jackes snabba tankegång då han undrade vad vi såg och hur vi tänkte. "Är det här bra? Vad är det i så fall som gör det bra? Hade det kunnat göras bättre eller annorlunda och i så fall hur och varför?" Vi fick dessutom avnjuta inspelningar av dessa godbitar. Det var verkligen lärorikt att se den himmelsvida skillnaden mellan en akt som ren text och hur den sedan blev i scenfärdigt skick.

Efter en fikapaus var det dags att byta grupp. Margareta berättade kort om sin bakgrund och konkretiserade vad som är hennes uppgift när en föreställning sätts upp. Regissören är ju den som står med det slutgiltiga ansvaret, den som under resans gång ska vara ögat utifrån. Margaretas ögon gnistrade av humor när hon sa att det där med regi är bra för konfliktradda personer, det brukar nämligen gå över efter den sortens erfarenhet. Förhoppningsvis har personen i fråga hud som en elefant, om inte så får de det efter resans gång.

Med en yrkesskicklig regissör och ett gediget förarbete går det att förebygga eventuella problem, vilket Margareta gav många handfasta tips om. När hon förklarade hur hon

tänker inför en uppsättning, och hur hon arbetar, insåg jag två saker. För det första att just så ska det naturligtvis göras, och för det andra att så har jag varken tänkt eller gjort.

Återstoden av eftermiddagen ägnades åt ett specifikt revynummer. Vi delades in i ännu mindre grupper där alla hade samma text och ungefär en timme för att analysera, tänka igenom och dessutom öva in den. Vi fick ändra, stryka och tillika begå dödssynden att lägga till något om vi så ville. Sedan framfördes stycket inför de övriga.

När sexton personer får spåna fritt blir det också sexton helt olika vinklingar som färgar framförandet, så pass att man som åskådare förvånas över att det är samma text som alla har haft till sitt förfogande. Eller som man brukar säga; om alla tänkte lika, blev det inte mycket tänkt. Efteråt fick vi se också det numret i originaluppsättning.

Därefter blev det middag med schlagerfinal för somliga och trivsamt revysnack för andra. Lite senare samlades vi för sedvanlig revysamvaro, där Jacke och Iggesundsgänget stod för merparten av underhållningen. Bara det var värt resan! Och sent (eller tidigt, beror på hur man ser det ...) så guppade vi iväg mot sängarna, beledsagade av Evert Taubes text som en varm nattkram: "God natt, små vågor som klucka, god natt, små vågor, god natt." (Vals på Mysingen.)

Söndagen startade med frukost innan Jacke fortsatte att ledsaga oss i revytextens värld. Vi studerade olika typer av manuskript och diskuterade hur olika författare gör och tänker, hur somliga spelar på naivitet som ett sätt att få fram sitt budskap och hur man kan använda humorn som ett medel, inte som ett mål. Vi fick se inspelningar också av dessa nummer.

Efter lunchen fördjupade sig Margareta ytterligare i det som hade påbörjats dagen innan. När hon förklarade hur hon tänker och arbetar så insåg jag än mer skillnaden mellan ett proffs och en amatör som jag, för Margareta greppar föreställningen långt innan hon kallar samman ensemblen till en första träff. Hennes tillvägagångssätt gav nya idéer om hur jag framöver ska arbeta, och det blir på ett helt annat sätt än tidigare.

Därefter delades vi åter in i mindre grupper, med ett manus att sätta tänderna i. Och märkligt nog så ströks det mer på söndagen än under lördagen. Kanske hade vi repat mod? Eller också hade självförtroendet blivit bättre. Skillnaderna vid de framförandena var i alla fall större. Och efter detta var det tyvärr dags för hemfärd.

På tåget läste jag igenom helgens anteckningar och tänkte efter: Vad har jag fått med mig? Av Margareta lärde jag mig att jag måste ta rodret helt och fullt, att jag måste arbeta och tänka på ett helt annat sätt än jag tidigare har gjort. Helhetssynen har visserligen funnits där som en vision, men alldeles för diffust.

Jacke lärde mig att analysera, att se på en text på ett helt annat sätt än tidigare. Ofta är det ju så att man läser och/eller ser något och har åsikter. Antingen är det bra eller också är det inte det. Jacke lärde mig att mer konkret kunna se varför. Dessutom anammade jag det han sa om att tänka i nya banor, att våga ta ut svängarna. Ett annat av Jackes råd var att inte övervärdera skrattet, vilket i revysammanhang är en av de större fällorna. För vad vill vi egentligen uppnå med det vi gör? Enbart roa för stunden eller vill vi ge vår publik också något utöver detta? Något de tar med sig hem och grunnar vidare på?

Både Jacke och Margareta framhävde också att man ska försöka hitta den annorlunda formen, eventuellt med hjälp av överraskningsmoment, eller kanske det visuella kontra det som sägs. De betonade också vikten av att det i både akter och föreställning ska vara en framåtskridande

rörelse. Det kom konkreta råd om hur man får övergångar mellan olika akter att fungera, där en genomtänkt föreställning kan ses som en färgglad kedja där allt hakar i varandra. Ändå ska man som publik inte få känna sig trygg under föreställningens gång. Där ska finnas ett lätt vansinne, absurditeter, oväntade passningar, skratt men också utrymme för eftertanke. Allt skapat i respekt för vår publik.

Det enda negativa med den här kursen var att den var alldeles för kort, men jag fick ändå mängder av nya redskap och lärdomar och kommer ofta att gå tillbaka till anteckningarna. Jag ser gärna en uppföljning och riktar ett tack till LIS, våra kursledare, Iggesundsgänget och alla andra som gjorde det här till en lärorik och rolig helg.

Mimmi Sandberg

Rixdag och livlig debatt

Med klubban i hand, förklarade mötesordförande Björn Persson Rixdagen 2008 öppnad. Därefter gick det undan för sekreterare Marita Kallin. Besluten togs raskt, med bland annat omval av LIS styrelse.

Bosse Parnevik, ständig ordförande för stipendiefonden, rapporterade från fjolårets ansökningar och val av stipendiater. Styrelsen hade elva ansökningar att ta ställning till, av dessa fick Carina Perenkranz, Maria Olofsson, Jenny Wistbacka, Per Larsson och Joel Almroth dela på sammanlagt 60 000 kronor.

Att stipendiefonden hållit ställningarna trots svängningarna på börsen, förklarade Bosse Parnevik bland annat med att han vid sin 70-årsdag bett gästerna ge bidrag till fonden, dessutom gick intäkterna från testföreställningen av Gubbröra vid Revy-SM i Motala, efter avdrag för ljudkostnader, till stipendiefonden.

– Det borde gå att få billigare ljud vid Revy-SM, tyckte Bosse.

Både stipendiefonden och LIS styrelse hade skött sitt jobb väl under det gångna året, ansåg revisorer och mötesdeltagare.

Till Revyrixdagen hade Jonas Rydeberg från Mörby-långarevyn sänt in ett förslag kring juryförandet vid Revy-SM. Men eftersom skrivelsen kommit från Jonas personligen, inte från revyförbundet (som är medlem i LIS), behandlades förslaget som just en skrivelse, inte en motion. Owe Martinsson, förklarade å styrelsens vägnar, tävlingsförandet och hur jurygrupperna utses och arbetar. Därefter lämnades frågan öppen till Rixdagsdebatten.

Verksamhetsplanen för 2008/2009 fastställdes, liksom medlems- och serviceavgifter – som lämnades oförändrade.

Så kom ett glädjande besked: Piterevyn arrangerar Revy-SM och Rixdag 2009. Projektledare blir Eva Rögde som till vardags arbetar på ABF i Piteå. Eva berättade ivrigt om allt piteborna redan planerat vid havsbadet och hur alla söderbor enkelt skulle kunna ta sig dit.

Efter mötet presenterade Lennart Sydh en helt ny form av rixdagsdebatt. LIS styrelse hade förberett fem ämnen att diskutera: LIS-aktuellt/hemsidan, Revy-SM, Revyrixdag, Kurser och utbildningar, samt Öppet forum.

Alla debattdeltagare inbjöds att samlas kring den fråga som låg dem närmast hjärtat. Snacka om att det blev snack i grupperna! Förslagen smattrade som sommarregn. Vi återkommer till dem i nästa nummer av LIS-aktuellt.

Stina Tyskling

Samlade i revyrixdag på Grand Hotell i Norrköping.
Foto: Stina Tyskling

Så var glada SM slut, slut, slut...

Jag hade jättekul i Norrköping. Trots lite regn sken solen till 100% glatt över Norrköping och alla revyare. Jo, för om jag inte minns fel så sken solen även när det regnade.

Jag kom till Norrköping redan på tisdagen för att träffa övriga i styrelsen och göra rätt för mig på möten. Det är lite synd att vi i styrelsen inte hinner med seminarierna, det sa jag förra året i Motala. Men då fick jag chans att gå på streetdance och se vad dansbenen klarade av efter många års pension från "baletten". Sen skrev jag lite om det i LIS-aktuellt. I år fick jag till och med gå på två seminarier: Stepp och Solosång.

Jag kan steppa men det var ett tag sen sist.

Jag kan till och med timestepp (tror att det heter så) och det är jättesvårt!!!!

Jag och Madde, vår koreograf i Mariefredsrevyn, lämnade våra kollegor på Broadway-fiket för att gemensamt gå till danslokalen på Kvarngatan 4.

– Kvarngatan 4, sa jag, var ligger den?

Det visste ingen i Norrköping.

Vi hade karta och gick runt för att fråga folk vi såg på gatorna. Eftersom jag är tidsoptimist var vi ute väldigt sent

ute och hettan var mycket tryckande. Vi passerade våra vänner på fiket 3-4 ggr, lite generat småfnittrande, med ursäkter som

- Nu vet vi precis var det är.
- Vi glömde en sak härborta.
- Dom bytte lokal.

Vi träffade Stina Tyskling från LIS-aktuellt, hon höll på ungefär som vi så vi slog oss ihop.

Efter ett tags letande hittade vi Kvarngatan. På den gatan fanns inga nummer på husen.

Inga portar heller.

Men längst upp på gatan fanns Folkuniversitetet och Studieförbundet med låsta portar.

Nu hade dansen pågått i 30 min. Efter lite telefonsamtal fick vi en kod till en port på innergården. Vi var framme!!!

Vi gick efter det klickande klackljudet in till en danslokal. Där fanns tre tjejer och en kille. Det var sju anmälda men fyra hade visst gått bort sig efter Kvarngatan. Vår danslärare Anders hade sprungit till Louis de Geer två gånger för att leta efter sina deltagare.

Anders är en 20-åring som egentligen hamnade i dansen genom en slump. Han började med teater och dragshow i Norrköping för fem år sedan. Sedan skulle det sättas upp musikal med stepp, så han var tvungen att lära sig steppa.

Spegel, spegel på väggen där, säg vem som steppar som Anders här. Foto: Stina Tyskling.

Han arbetar nu som koreograf på Arbisteatern i Norrköping där han bland annat koreograferat "Me and my girl".

Nu ska han vara danskapten till en show på Arbisteatern där han ska utveckla danser och lära de medverkande att dansa. Hans planer framöver är att åka till Paris och arbeta, studier är inget som lockar.

Vilken kille!!!

Han började som 15-åring och har aldrig gått i dansskola eller teaterskola men redan kommit så långt.

En naturbegåvning med andra ord.

Det fick vi se när han dansade. Vi kunde hänga med bra för han var en god pedagog också.

Förutom mig och Madde, som för övrigt inga steppskor hade, (Madde dansade i gypaskor och jag barfota), var det tre tjejer.

Brita Johansson en aktör från Strängnäsrevyn, Chris Dunér som är koreograf i Strängnäsrevyn och Birgitta Jakobsson från Västerviksrevyn, där hon är kostymör/sömmerska. Hon leder cirkeldans i Västervik och tycker det ser kul ut med stegp.

Vi dansade så svetten rann, till en härlig låt och alla hängde med bra tycker jag. Tyvärr kunde jag inte vara med hela tiden eftersom jag skulle göra en visit på solosång som började för 30 minuter sen.

Där hade jag bättre tur att hitta för jag blev lotsad genom korridorerna på Louis de Geer av vänner. När jag kom in i lokalen gick ca 15 personer runt omkring och sjöng "Vem kan segla för utan vind" Så jag hängde på. Nu hade jag nog missat varför de gjorde så, men jag tror att det handlade om att sjunga med olika känslor.

Sedan satte vi oss i en halvcirkel runt pianot och vår ledare Olof Lilja delade ut lite sångböcker. Fyra stycken skulle välja en sång som de, ackompanjerade av Olof, skulle sjunga solo. Det är ganska tufft när man inte känner alla, eller kanske ingen.

Jag hann lyssna på tre av solosångarna, bland andra Jennie Thorsell som precis börjat med revy, faktiskt då i min egen hemstad Mariefred. Jennie som brukar sjunga på bröllop och begravningar valde att sjunga "Håll mitt hjärta" av Björn Skifs (Jag tror att låter heter så). Hon fick mycket värdefulla råd och tips av Olof.

En uppgift var att sjunga på olika känslor.

Jag lovar, när hon sjöng fanns inte ett öga torrt.

Sedan var jag tvungen att kila igen, till möte med Piterevyn dit vi ska nästa år, så jag missade slutet av seminariet.

Olof Lilja arbetar som sångare på operan i Stockholm.

Han frilansar och sjunger på konserter och oratorier av Bach och Händel. Han ger också kurser i sång.

Tillsammans med sin partner Michael Bruse, arbetar han mycket med körer.

Vi satt ned och pratade med Olof dagen efter, jag och mina revyvännar, han var en riktigt trevlig prick.

Trots att jag inte hann med hela seminarierna så hade jag kul, och alltid lär man sig något.

Det ska bli spännande att se vad Piterevyn har för seminarieplaner. Glöm inte att vi har chansen att önska, så passa på.

Susanna Prawitz

Seminarium smakar mums

Revy-SM i all sin ära. Men vad är väl revy-rixdagarna utan seminarier och intressanta föreläsningar? Här är ett axplock av vad Norrköpingsbesökarna kunde förkovra sig i.

Foto: Stina Tyskling

Mikael Bruze och Olof Lilja tränade sina sängelever att höras – unplugged.

Trolleri, trollera.
Clas M Larsson lärde ut partytrick och illusioner till sina seminariedeltagare.

Å så kommer det en gosse... Karl Gerhard, hette han. Och de som berättade och sjöng heter Olle och Irene Sangemark.

Bosse Parnevik, Stig Josfalk och Hasse Wallman - som höll en humoristisk och intressant föreläsning om marknadsföring å la Wallmans Nöjen.

Lärorik lek med elden

Alla fick vi väl som barn lära oss att inte leka med elden. Många av oss gjorde det ändå och vissa gör det fortfarande. Under årets Revy-SM tog jag chansen att locka fram pyromanen inom mig och det hela utvecklades till en omtumlande upplevelse som har förändrat hela min världsbild, eller åtminstone synen på trollkarlsyrket, för alltid. Det här är inte bara en sammanfattning av ett synnerligen intressant seminarium. Det här är en berättelse om krossade illusioner, herrmode och brända mustascher.

Vi var en liten men ack så förväntansfull skara som hade samlats för att delta i workshopen med inriktning mot trolleri och eld. Vi välkomnades av en man som presenterade sig som Klas och som sade sig vara trollkarl. Redan i det här skedet slogs jag av en viss skepsis. Jag själv är nämligen av den åsikten att en riktig trollkarl ska se ut som den gamle seriefiguren Mandrake med hög hatt och mantel. Visst, slängkappa känns kanske lite blasé men en snygg kravatt och en tjugsig väst är väl det minsta man kan begära. Men inte då! Den trollkarl som nu skulle delge oss sina kunskaper valde att göra det iklädd jeans och randig t-shirt. Sin ekipering till trots så visade sig Klas ha en hel del kunskaper inom magin av vilka han gärna delade med sig. Han började med att gå igenom magins sju principer, som sedermera dock visade sig vara åtta. Att få saker att dyka upp ur tomma intet, gå sönder och försvinna var några av dessa principer. Vi bjöds även på smakprov av hur dessa principer kunde se ut i olika trollerikonster.

När vi hade insupit dessa grundläggande kunskaper gick vi vidare till det verkligt intressanta, nämligen själva trolleriet! Det dröjde inte länge innan vi alla var i full färd med att dra rep igenom halsen och praktisera telepati. Klas berättade även om hur det går till när man sågar itu en kvinna, svävar över scenen och andra trollkarlshemligheter. Det är ju ett allmänt känt faktum att trollkarlar väldigt ogärna talar om hur de utför sina trick. Efter att delgivits dessa upplysningar förstår jag varför. Det visade sig nämligen inte alls ha så mycket med flinka fingrar och magiska superkrafter att göra som med sytråd, gummitummar och andra mer eller mindre alldagliga attiraljer. Den vördnad för trollkarlar som jag känt innan seminariets början hade i det här skedet krympt avsevärt.

Nåväl, temat för dagen, förutom trolleri, var eld och det var vad som nu väntade. Vi lämnade gummitummarna åt dess öde och begav oss ut i solskenet för att tillverka facklor. Detta gjordes snabbt med hjälp av blompinnar, tråd och bomull. Och därefter var timman slagen! Den resterande tiden av seminariet skulle nämligen ägnas åt

att sluka och spruta eld. Klas visade hur man skulle göra och jag måste erkänna att när han blåste iväg ett eldklot stort som en shetlandsponny så kunde jag inte låta bli att imponeras, trots att han inte kunde säga itu en tjej och sätta ihop henne igen på riktigt. Vår första uppgift var eld-slukning, det vill säga att släcka facklan i munnen. Innan vi andra fick prova på så var Klas vänlig nog att tala om att om vi råkade svälja den lampolja som vi använde oss av för att få fart på elden, så kunde det leda till kemisk lunginflammation och annat otrevligt. Det var därför en ytterst försiktig skara som i tur och ordning lyfte sina facklor för att sedan sluta läpparna omkring dem. När vi väl hade provat på det så gick vi raskt vidare till att spruta eld. Klas instruerade oss hur vi skulle ta olja i munnen och sedan försöka tuta som elefanter för att spruta ut oljan på rätt sätt. Till att börja med fick vi prova att spruta vatten för att, så att säga, få till den rätta snitsen. Jag själv upptäckte rätt snabbt att jag verkligen inte hade den rätta snitsen och valde därför att stå över nästa moment (okej jag erkänner, jag var lite rädd också). De tapprasta av oss trädde dock fram för att prova på lite gammalt hederligt eldsprutande. Det var en mäktig upplevelse att se sina kompisar skicka iväg moln efter moln av eld mot Norrköpings sommarhimmel och det blev en storslagen avslutning på seminariet.

Sammanfattningsvis så var det en väldigt intressant och lärorik stund vi hade tillsammans med trollkarlen Klas. Besvikelsen över fuskrolleriet överträffades lätt av känslan att ha en brinnande fackla på väg in i munnen. Dessutom hade vi lärt oss en hel del trick att briljera för våra vänner med. Vad mer kan man begära? När vi gick för att äta lunch gjorde vi det alla med ett leende på läpparna. Några av oss gjorde det med en aning svedda ögonbryn och eldhärjade mustascher, men vi levde och vi kände oss riktigt, riktigt häftiga.

Text: Niklas Johansson
Foto: Bia Lidén

Nästan hela gänget revygolfare 2008, med ledartrio i fronten: Bosse Parnevik 2:a, Dennis Kilman 3:a och Håkan "Bruno" Brunosson som stolt segrare med vandringspriset i handen. Foto: Privat.

Grönaste golfaren Bruno tog hem spelet!

Vilken underbar morgon! Klockan är 06.15 när bilarna rullar från hotellen och mot Norrköpings golfklubb på lördagen. Solen skiner och fåglarna kvittrar, medan diset lättar ... det är en svensk sommarmorgon när den är som bäst!

Stämningen är avslappnad och positiv även om det givetvis är laddat i luften,...vem ska vinna vandringspriset i år?

Peder Kallin, Teaterboven, hade en tung start och började med att strecka 3 hål samtidigt som Christer Persson, Åkersbergarevyn, och Gertie Parnevik var vassa, och plockade 2:or och 3:or. Efter 9 hål var de flesta fortfarande med i kampen.

Stabilt spelade Bosse Parnevik som plockade hem sina 36 poäng med ett handicap på 17. Detta räckte dock bara till en 2:a plats eftersom Håkan Brunosson, Katrineholmsrevyn och nybakad golfare, hade lyckan med sig och plockade hem 40 poäng. Ett stort grattis till Bruno!

(Jo, jag har sett till så att han sänkte sig, så han inte kommer dragandes med så många slag nästa år!) På 3:e

plats kom Dennis Kilman, Club 96 och fjolårets vinnare, med 34 poäng.

Närmast hål placerade sig Gunilla J Carlsson, Teaterboven (även hon med 2 in-teckningar på vandringspriset, och väldigt sugen på att vinna igen!) och för längsta drive svarade Owe Lidemalm från Täljerevyn.

Jonas Pettersson hade bästa resultat scratch – 29 poäng med ett handicap på 8,2.

Vid fiket efteråt var alla golfare rörande överens om att revygolfen är ett härligt och viktigt inslag under Rixdagen, varför nästan alla på stående fot anmälde sig till Pite -09... eller var det någon som behövde tänka på saken?

Vi tackar Gunilla J Carlsson och Utskriften för sponsring till prisbordet och Norrköping GK för fint bemötande. ...och om någon eventuellt tycker synd om oss som fick gå upp i ottan efter revynatten, gör inte det. Vi tycker synd om er som missade denna härliga och uppfriskande morgonrunda!

Revygolfarna / Marita Kallin

Komplett resultatlista – www.revysm.se eller www.lis.nu

Hjälp revygrupperna hitta oss!

Tänk att det finns revygrupper i vårt avlånga land som varje dag lever i okunskap om att de faktiskt kan vara medlemmar i ett av Sveriges roligare förbund! Det måste vi ändra på!

Nu vill vi ha din hjälp med att få reda på var vi hittar dem?

Stor som liten grupp är ju välkomna i vår gemenskap.

Tipsa kansliet – skicka namn och adress, eller de uppgifter du har, så skickar vi information.

LIS

aktuellt

Eslövsrevyn -nyfiken?

Det här är Elina Alexandersson, Sandra Persson och Magdalena Persson. De är alla tre med i Eslövsrevyn som deltog i Revy-SM för allra första gången just i år.

Mer om Eslövsrevyn får du veta i nästa nummer av LIS-aktuellt.

Foto: Stina Tyskling

LIS välkomnar nya medlemmar!

Enskilda:

Åsa Persson, Rognäs

Grupper:

Allsång på Marstrand, Marstrand

Ulla Türsch, Trelleborgsrevyn har gått ur tiden. LIS delar sorgen med hennes anhöriga. I kommande nummer av LIS-aktuellt får du läsa mer om Ullas revygärning.

Sista natten med gänget

På dagen kåserande korrespondent med kamera och kulspetspenna i hand; på natten muntert melodisk musikanter.

Jag talar naturligtvis om LIS skötsamt skildrande journalist, Stina Tyskling, som spelade på banketten med sitt band Silverryggarna. Det var en klädsamt komfortabel kompott av tänkvärda, trallvänliga och taktfasta trudelutur, att svänga sina spritstinna spiror till. Lagom Lisa Ekdahl-liknande, varmt vardagsnära visor, vilka vinner välvilliga vitsord, verkligen.

De kapabla karlar som kompade kvällens Carly Simon klarade sig även själva med den äran och gav gemytlig glöd åt ett gäng gamla godingar. Undertecknad med umgängeskrets underlät inte heller utsikten till underhållande utbyte i refrängen till bl.a. Van Morrisons Brown Eyed Girl. Vi sjöng, somliga samstämt, somliga säreget, samtliga så stämbanden studsade i strupen. Nöjsamt nostalgiskt.

Framåt småtimmarna släntrade somliga till Skandiateatern, där det än en gång bjöds på konventionellt kvittrande Karaoke. Det är i grunden underhållande, men sällsamt stävande, så snart scenvana sångares smäktande solon satt sin standard. Pass på, Piteå, fram för förnyelse, företrädesvis föreslås Guitar hero, inspirerande innovation, identifierbar med bygelgitarrens berikande beräkning. Även om gitarrister gissningsvis genast ger järnet, förmodas flera fingrar forma färgnyanser, fria från fruktan för falsksång (förlåt förekommande förebräelse).

Peter Lövegård
Strängnäsrevyn

Revyparad genom Norrköping under invigningen av Revy-SM den 31 juli 2008

Paraden fick som alltid vackert väder.
I Norrköping trodde man att det var
tack vare SMHI, men LIS ordförande
Stig Josfalk visste bättre:
– LIS har alltid strålande solsken
under Revy-SM!

Foto: Stina Tyskling

VI KAN FÖRVANDLA GODA IDÉER TILL FRAMGÅNGSRIKA LÖSNINGAR

- BRANDKLASSADE SCENTEXILIER
- KONFEKTION I EGEN ATELJÉ
- RIDÅER / HORISONTER
- DANSMATTOR
- PODIER
- ROSCO-PAINT
- GLITTER RIDÅER
- CRASH-GLAS
- LINGÅNGAR
- LYFTANORDNINGAR
- PROJEKTIONSFOLIER
- TILLBEHÖR

**KUNSKAP
KOMPETENS****DESIGN
PROJEKTERING****TILLVERKNING
INSTALLERING****BESIKTNING
SUPPORT**

Nattflyvägen 7
313 50 ÅLED (Halmstad)
Tfn 035 - 18 19 40
Fax 035 - 18 19 49

www.ilmonte.se
sales@ilmonte.se

Fålhagsleden 53
753 23 UPPSALA
Tfn 018 - 12 60 00
Fax 018 - 12 60 63